

Bolyaisok találkozója Szombathelyen

Idén április 23-25-ig került megrendezésre a már hagyománnyá vált Bolyiak nevét viselő iskolák találkozója. Ebben az évben a szombathelyiek adtak helyet e rangos nemzetközi eseménynek, akik egyben iskolájuk 50 születésnapját is ünnepelték.

A hatfős, Néma Attila tanár úrral Bánóczy Vivien, Bottlik Gáborral, Farkas Fannival és Rácz Mártával erősített csapatunkkal csütörtökön reggel vágtunk neki a majd' 4 órás útnak az iskolától. Természetesen e hosszú út után már nagyon vártak mindenkit, és a közös ebéd után a Városházára mentünk, ahol ünnepélyesen is köszöntöttek minket, és ahonnan a Bolyaiskolák játékos vetélkedője indult. Összesen nyolc, a budapesti, mosonmagyaróvári, az ócsai, salgótarjáni, az aknaszlatinai (Ukrajna), a marosvásárhelyi (Románia), és a zentai (Szerbia) iskolák csapataival versengtünk a Bolyai-Kupáért, természetesen a külföldiekkel kibővülve, akik pedig az Alpok-Adria régiókból érkeztek. A vetélkedőben Szombathely különböző helyszíneire sétálva a Bolyaisok életéről és életkoráról szóló kérdések megválaszolása mellett fitogtathattuk helyismereti, zeneművészeti, matematika-, de még célzási tudásunkat is.

A nap végén a szombathelyiek készültek egy meglepetésműsorral, ahol a Tanárock nevű bandában léptek színpadra a tanárok, ám ezúttal nem azért, hogy tanítsanak, hanem hogy egy fergeteges koncertet adjanak.

Pénteken reggel az iskola úszómedencéjében mérettethettük meg magunkat újra minden iskolából ketten, ezúttal azonban már vegyes csapatokban. Játékos feladatok révén frissíthettük fel az akkor még bizony igen fáradtnak vélt reggelt, ahol a matractól kezdve a hulahoppkarikáig minden és mindenki a vízbe került! Ez idő alatt az úszásra nem vágyóak különböző előadások közül mazsolázzgathattak, mint például a természettudományról, a sportról szólóak közül. A délelőtt második felében egy beszélgetést választottunk, ahol a Bolognai-rendszerről hallhattunk vitát, lemondva ezzel a tornateremben zajló vívó leckékről. Ebéd után megengedtünk magunknak egy rövid kis ejtőzést és tettünk egy sétát az iskola környékén, majd közösen buszra szállva ellátogattunk a városi képtárba, ahol Biczó Antal bolyais tanár életmű-kiállításának megnyitóján vettünk részt. Este a rendezvénysorozat ünnepélyes zárásának keretei között minden iskola lehetőséget kapott a már előzetesen itthon elkészített bemutatkozók levetítésére. Ezt követően már a tető fokára hágott a hangulat az izgalomtól, amikor is elérkezett a régóta várt eredményhirdetés. A mi iskolánknak a dobogóról éppen lecsúszva a negyedik helyet sikerült megszerezni. Első lett Ócsa első, Salgótarján a második, a Marosvásárhely a harmadik. Az ünnepélyes zárás után már izgalomtól mentesen táncolhattuk ki magunkat az iskolai záróbulin.

Szombaton délelőtt még ráadásképpen meglátogattuk a sárvári várat és a csöngői Weöres Sándor-émlékmúzeumot.

Kicsit fáradtan, de élményekkel meggazdagodva indultunk haza ez tartalmas hétvége után.

Rácz Márta, 12/D

„Az én Bolyaim – vallomások a suliról”

Megjelent a szombathelyi Bolyai-iskola jubileumi könyvében. A véleményeket a mostani tizedikes diákoktól idézzük.

- „Mikor megkérdezik, hogy melyik suliba járok, s azt válaszolom, hogy a Bolyaiba, az emberek felkapják a fejüket. Mindenki tudja, hogy a Bolyai nagyon erős és nehéz gimnázium és nehéz bekerülni.”
- „*Jók a programok, jók a szabadidős tevékenységek.*”
- „A bolyai név az iskola hétköznapjaiban egyeseknek csak a színvonalat jelenti. Ha azt mondom Bolyai, biztos vagyok benne, hogy 10-ből 9 diák ezt gondolja: egy erős középiskola. Pedig a Bolyai nem pusztán ezt jelenti. A Bolyai nekem az életem része a menzával, az osztályközösséggel, a sulis kedves, szerény embereivel együtt, a tanárokkal, a pályaválasztással, az idegen nyelvvél egyetemben. Szeretem a rendezvényeket, kiváltképp a teaházat. Kedvenceim közé tartozik az interaktív tábla, az aranygaluska, és hogy lehet focizni a gumis pályán akár a nulladik órában is. Örülök, hogy bekerültem.”
- „*Nagyon nagy az összetartás az osztályban, szoros barátságok alakultak ki az évek során. Nagyon tetszik, hogy sokkal jobban odafigyelnek a diákok jogaira, mint más iskolákban. Rengeteg lehetőséget biztosítanak a művelődésre, és az iskolán kívüli kirándulásra. Nagyon színvonalas az oktatás és a berendezés nagyon korszerű.*”
- „A Bolyai a középiskolák között nagy tiszteletre, tekintélyre tett szert, erős követelményrendszerének, színvonalas oktatásának köszönhetően.”
- „*Az én Bolyaim egy olyan iskola, amelyről, mikor hazaérek, mindig tudok új történeteket mesélni.*”
- „Számomra a Bolyai a tudást, a boldogságot, a sikert, a szeretetet és az otthont is jelenti.”
- „*Bolyaisnak lenni életforma. Az én Bolyaim az a hely, ahová még a halálos ágyról felkelve is szívesen bejár a diáksereg, persze csak egy felelés és dolgozatmentes napra. De mindenben érezhető a tanári támogatás, segítőkészség.*”
- „Lendületes sulis, fiatal a tanári kar, és a tanár-diák kapcsolat is nagyon jó.”
- „*Nem könnyű sulis, már ami a tanulást illeti, de ez semmit sem változtat azon, hogy a bolyais diákok egy nagy családot képeznek.*”
- „Mi jut eszembe a Bolyairól? Az ország egyik legjobb fiú kosárlabda csapata. Okos, értelmes ifjúság. Kiváló énekkar. Legbüszkébb arra vagyok, hogy itt lehetek.”
- „Ráadásul az iskola menzája is jó.”
- „*Jó érzés, mikor megkérdezik tőlem, hogy hová járok, és mondom a Bolyait. Az első reakciónk, hogy milyen erős, meg jó iskola. Remélem ez később is meg fog mutatkozni.*”
- „Bolyaisnak lenni egyfajta életérzés. Az, hogy a Bolyai- napokon az egész sulis együtt szurkol a kosárcsapatért, s hogy jó érzés tölt el minket a sok kitűnő tanuló, s az OKTV helyezettek neveit hallva, ez nem minden iskolában jellemző. Büszkéek lehetünk kiváló sportolóinkra, a színjátszó csoportra, s a sok tehetséges diák íróra.”

A Csík Zenekar koncertje

Április 22-én a Zengő aula sorozatban lépett fel iskolánkban a Csík Zenekar. „*Hála istennek, de a szervezőknek, tanároknak és a diákoknak is, hogy itt lehettünk, muzsikálhattunk, együtt énekelhettünk, és a magyar népzenet szerethettük együtt, közösen*” – írta az emlékkönyvbe Csík János, a zenekar vezetője.

Az a zenekar adott nagy sikerű koncertet, amely immáron 20 éve meghatározó szereplője Magyarország népzenei életének. Sok-sok előadás, táncház és jó néhány sikeres zenei album tette népszerűvé a zenekart hazánkban és külföldön egyaránt.

Az eltelt két évtized alatt több rangos zenei díjjal jutalmazták a kecskeméti együttest. Munkájukat Fonogram Díjjal is elismerték, melyet 2007 év elején érdemeltek ki legutóbbi, azóta aranylemezként számon tartott „Senki nem ért semmit” című albumért a világzene kategóriában.

A zenekar 1992-ben a Kiváló Művészeti Együttes díjat kapott. A Sydney-ben rendezett olimpiai játékok kulturális rendezvényein képviselték hazánkat és a magyar népzeneét.

A zenekar bolyais koncertműsorában magyarországi és erdélyi magyar népdalokat, illetve táncmuzsikákat hallhattunk, de felcsendült egy-két román táncdallam is.

A kémia népszerűsítése

Megyesi Dániel köszöntötte a 9. és 10. osztályos tanulókat, akik április 15-én megjelentek az iskola aulájában a tantárgyat népszerűsítő vándorkiállítás megnyitóján. A kiállítást **Fekete Andrea**, a Magyar Kémikusok Egyesületének tagja nyitotta meg. Majd a 10/B-sek a zöld kémiáról mondtak el néhány dolgot, mint pl. „jobb megelőzni a hulladék keletkezését, mint keletkezése után kezelni.” Vagy: „csökkenteni kell az energiafelhasználást.” Vagy: „kerülni kel a felesleges származékkészítést.”

Ezután tréfás ki mit tud következett, aktuális, a kémiával kapcsolatos kérdésekre válaszoltak az önként jelentkezők. Végül **Szűcs Orsolya** tanárnő kísérleteket mutatott be.

A vándorkiállítás anyag valamennyi kecskeméti gimnáziumba ellátogatott, ahol sok-sok fiatalnak volt módjában találkozni a tárgy érdekességeivel.

Bolyais nyerte a megyei történelemversenyt

Farkas Enikő, 10/B (tanára: Harkai Hajnalka) nyerte meg a megyei történelemversenyt, melyet április 18-án a Katona József Gimnáziumban rendeztek meg.

A 2009/2010-es tanévben iskolánk rendezheti meg a győztes jogán a megyei történelemversenyt.

Kenguru matematikaverseny

Az egyik legnagyobb tanulói részvételt felvonultató Kenguru matematikaverseny. A bolyaisok a következő megyei eredményeket érték el a 2008/2009-es tanévben:

A 9. évfolyamon: 13. Lédeczi Lilla, 16. Bekő László, 17. Jánosy Péter, 20. Péteri Judit (tanáruk: Vincze Zoltán)

A 10. évfolyamon: 14. Tóth Máté (tanára: Szőke-Tóth Zsolt)

A 11. évfolyamon: 4. Juszti Sándor, 6. Sohajda Gábor, 8. Komárniczky Bence, 9. Borka Szabolcs, 10. Doba Dániel (tanáruk: Kutas Tibor), 13. Juhász Norbert (tanára: Baranyi Éva), 16. Kovács Dávid, 17. Zoltán Eszter, 18. Zubornyák Dávid (tanáruk: Kutas Tibor), 20. Török Árpád (tanára: Baranyi Éva)

A 12. évfolyamon: 2. Hegedűs Imre, 10. Körmöczy Koppány (tanáruk: Baranyi Éva)

Bronzérmet szerzett a fiú kosárlabdacsapat

A kosárlabda diákolimpiai V. korcsoportos országos döntőjét Mohácson rendezték meg április 24-26. között.

1. Tiszaújváros, Eötvös József Gimnázium, Szakképző Iskola és Kollégium

2. Kecskemét, Bányai Júlia Gimnázium

3. Kecskemét, Bolyai János Gimnázium (tanár: Ábel József, Kovács Gergely)

Az „All star” csapat tagja lett **Jenei Gergő** (Kecskemét, Bolyai).

Csoportmérkőzéseken: Kecskemét, Bolyai – Debrecen, Kossuth 80-86, Budapest, Hunfalvy – Kecskemét, Bolyai 15-56, Kecskemét, Bolyai – Zalaegerszeg, Kölcsey 80-63.

Helyosztón: Kecskemét, Bolyai – Tiszaújváros, Eötvös 42-73, Debrecen, Kossuth – Kecskemét, Bolyai 58-81.

Ballagás – 2009. április 30.

Rácz Márta, 11/D osztályos tanuló köszöntötte a ballagáson megjelent szülőket, rokonokat, a meghívott vendégeket, a tanárokat! Az ünnepségen részt vett dr. Sárközy István alpolgármester.

A Himnusz eléneklése után **Matkó Anett**, 12/D osztályos tanuló Varró Dániel: Az elköszönetés balladája című versét mondta el, majd **Pieczerka Flóra**, 11/B osztályos tanuló Révész Sándor: Vigyázz a madárra című dalát énekelte el a ballagóknak.

A 11. osztályosok nevében **Berente Fanni**, 11/B-s, a végzősök nevében **Turkevi-Nagy Sándor**, 12/B osztályos tanuló búcsúzott.

Könyves Melinda és **Virág Vivien**, 12/D osztályos tanulók, a diákbizottság elnökségi tagjai emlékszalagot tűztek fel ezután az iskolazászlóra.

Dr. Főzőné Timár Éva igazgatónő ünnepi beszéde következett ezután, majd díjak átadására került sor. Mindig szép, felemelő esemény, amikor a ballagó diákok több éves munkáját ismerik el.

Kitűnő tanulmányi eredményükért IGAZGATÓI KÖNYVJUTALOMBAN részesültek: a „B” osztályból: **Ficsor Adrien, Flick László, Lauter Adrienn, Kürtösi Anna, Turkevi-Nagy Sándor**. A „C” osztályból **Fekete Zsolt** és **Gulácsi Erika**. A „D” osztályból **Bánát Anita** és **Fodor Bea**.

A Bolyai János Gimnázium diákönkormányzata „**ANIMUS BONUS**” kitüntetésben részesítette, s egyben megköszöni áldozatos diákvezető munkáját **Virág Viviennek** és **Révay Lilinek**. A díjat Géro Lilla és Bánóczy Vivien elnökségi tagok adták át.

Ezt követően **Az Appendix a Bolyai János Gimnáziumért Alapítvány díjainak** átadására került sor.

Az elmúlt négy év alatt sok sportsikernek örülhettünk. Büszkék lehettünk atlétáinkra, kosarasainkra, labdarúgóinkra, röplabdázóinkra.

Az **APPENDIX ALAPÍTVÁNY KUPÁT ÉS OKLEVELET** adományozott a következőknek sportteljesítményükért: **Kazanegra Iván**, 12/A osztályos tanulónak, **Boros Bence** 12/C osztályos tanulónak, **Kis Gergő**, 12/E osztályos tanulónak, az országos bajnok kosárlabdacsapat tagjainak. **Kovács Zsófia** 12/D osztályos tanulónak az országos első helyezett magasugró csapat és a többszörös országos döntős kosárlabdacsapat tagjának. **Földi Laura** 12/E osztályos tanulónak, **Varga Nikolett** 12/E osztályos tanulónak, **Nyiki Claudia** 12/E osztályos tanulónak az országos bajnok magas- és távolugró csapat tagjának. **Kiss Erika** 12/E osztályos tanulónak, **Nagy Dóra** 12/E osztályos tanulónak a többszörös országos döntős

kosárlabdacsapat tagjának. **Vidács Fanni** 12/E osztályos tanulónak, az országos bajnok magasugró csapat és a többszörös országos döntős kosárlabdacsapat tagjának. **Keresztes Máttyás** 12/E osztályos tanulónak, országos 4. helyezett úszónak.

„**KIVÁLÓ SPORTOLÓ**” díjat adományozott az Alapítvány **Varga Nikolett**, 12/E osztályos tanulónak, aki kimagasló tanulmányi eredményei mellett több éven át részese volt a Bolyai magas- és távolugró csapatbajnokságot nyert együttesének.

A „**JÓ TANULÓ, JÓ SPORTOLÓ**” díjat kapott az Appendix Alapítványtól **Toldy Laura**, 12/E osztályos tanulónak, aki a négy év során jeles tanuló volt. Kimagasló nemzetközi és országos eredményeket ért el. Tagja volt a többszörös országos bajnok magas- és távolugró csapatnak. Nemzeti válogatott.

Az Alapítvány a „**LEGEREDMÉNYESEBB CSAPAT**” díjban részesítette a **Leány atlétikai csapatot**. Négy éven át országos bajnokságot nyert az együttes magasugrásban és kétszer távolugrásban. Két alkalommal volt a csapat az országos összesített versenyben első helyezett. Tagjai egyéniben is több országos bajnokságot, illetve 1-8. helyezést értek el.

„**KÖZÖSSÉGI MUNKÁÉRT**” díjban részesült **Könyves Melinda**, 12/D osztályos tanulót, aki az iskolai diákönkormányzat oszlopos tagja volt. Két éven át tagja volt az elnökségnek. Rendszeres szervezője volt a diák- és gólyanapoknak, a farsangi bálnak. Aktívan részt vett a diákügyek intézésében. Három éven át jeles tanuló volt, 12. osztályban kitűnő tanulmányi eredményt ért el. Német nyelvi felsőfokú nyelvvizsgával rendelkezik. Az iskolai diákönkormányzat Animus Bonus díjat adományozott a tanulónak.

Felsőfokú „C” típusú nyelvvizsgájáért az „A” osztályból **Dicsérő oklevelet kapott Kazanegra Iván**, aki német és szerb nyelvből tett sikeres felsőfokú nyelvvizsgát. A **Kuratórium jutalomban részesítette a következő diákokat felsőfokú nyelvvizsgájáért a „B” osztályból: Binszki Balázst, Flick Lászlót, Ferenczy Botondot, Fodor Évát, Gyenes Tamást, Juhász Józsefet, Krajcsovszki Gergelyt, Kőrösi Alízt, Kürtösi Annát, Nemes Mercédeszt és Turkevi-Nagy Sándort**, aki német DSD felsőfokú nyelvvizsgát is tett. A „C” osztályból: **Lengyel Miklóst**. A „D” osztályból **A következő tanulók DSD II típusú felsőfokú nyelvvizsgát tettek**. Az Alapítvány számukra a honosítás költségeit fizeti. Ezek a tanulók a 12. évben az alapítványtól heti két szakköri foglalkozás összegét kapták a heti hat németórán felül. Jutalmat kapott **Bánát Anita** (akinek van angol középfokú nyelvvizsgája is), **Baranyi Attila, Borzák Csilla, Bukovszki Zsolt, Fodor Bea (akinek van angol középfokú nyelvvizsgája is), Karkas Anett, Kiss Bernadett, Könyves Melinda, Kőrösi Alíz, Márki Barbara, Molnár Mirella, Pap Nikolett, Sóti Bernadett, Szűcs Dávid. Matkó Anett** ÖSD típusú felsőfokú német nyelvvizsgát tett. A nyelvvizsgát tett tanulók tanárai voltak: angoltól Pallaginé Tóth Éva, németből Huberné Fekete Elvira, Nyitrainé Kühn Claudia és Schnell Ildikó.

A kuratórium **MŰVÉSZETI DÍJBAN** részesítette **Kosik Petra**, 12/D osztályos **tanulót**, aki 9.-es kora óta folyamatosan részt vett különböző országos pályázatokon. Festményeit, grafikáit beválogatták a Csontváry emlékkiállítás, a Bolyai iskolák zentai és mosonmagyarórvári tárlatába, a Zsolnay virágok vándorkiállítás anyagába. Díjazott volt a városi természetfotó pályázaton. Az OKTV Rajz és vizuális kultúra versenyén országos 30. helyen végzett. Rézkarcait a Bolyai Diák Galériában és a Nekem 8 teázóban láthattuk.

A „**MATEMATIKA TANTÁRGY KIEMELKEDŐ TANULÓJA**” díjat **Körmöczi Koppány**, 12/C osztályos tanuló kapta az idén, aki folyamatosan jó teljesítményt nyújtott a különböző matematikaversenyeken. A 2007/2008-as tanévben a megyei matematikaversenyen második, a Gordiuszon a nyolcadik lett, a 2008/2009-es tanévben megyei ötödik lett, a Kenguru matematikaversenyen megyei tizedik helyezést érte el. Ebben a tanévben dicséretben részesült a Budó Ágoston országos fizikai feladatmegoldó versenyen.

A „**TANTÁRGY KIEMELKEDŐ TANULÓJA ANGOL NYELVBŐL**” díjat **Binszki Balázs**, 12/B osztályos tanuló nyerte el 2009-ben. Mind a 2007/2008-as, és a 2008/2009-es

országos tanulmányi verseny második fordulója bejutott. Az iskola legjobb angolos tanulójának bizonyult tanulmányai során.

A **„BIOLÓGIA ÉS A KÉMIA TANTÁRGYAK KIEMELKEDŐ TANULÓJA”** díjat a Kuratórium két tanulónak ítélte oda megosztva: **Kürtösi Anna**, 12/B- s és **Lengyel Miklós**, 12/C osztályos tanulónak. Mindkét tanuló négy éven keresztül eredményesen szerepelt e tantárgyak tanulmányi versenyein. Az Irinyi János és a Curie kémiaversenyeken a területi döntők után mindketten bejutottak az országos döntőbe. Kürtösi Anna ott a 4. helyet érte el. Mindketten bejutottak a kémia OKTV második fordulójába, Anna a biológiaiba is. Lengyel Miklós eredményesen szerepelt a matematikaversenyeken is. A 2008/2009-es tanévben mindketten bejutottak biológiából és kémiából is az OKTV 2. fordulójába. Végig kiemelkedő tanulmányi eredményt értek el a négy év során. Lengyel Miklós angoltól felsőfokú, Kürtösi Anna olasz nyelvből és angol nyelvből középfokú nyelvvizsgát is szerzett. Mindketten a természettudományos tantárgyak legjobbjai voltak.

„A TANTÁRGY KIEMELKEDŐ TANULÓJA NÉMET NYELVBŐL” kitüntető címet kapta **Karkas Anett**, 12/D osztályos tanuló. A négy év során jeles és kitűnő eredményt ért el. 11. osztályban német nyelvből az OKTV második fordulójába jutott, 2009-ben pedig az országos döntőn a 30. helyezést érte el. Felsőfokú német nyelvi vizsgával rendelkezik.

Az Appendix Alapítvány kuratóriuma 2009-ben két tanulónak adományozott **BOLYAI DÍJAT**.

Hegedűs Imre, 12/C osztályos tanulónak, aki a négy év során folyamatosan kiváló teljesítményt nyújtott a matematika tantárgy terén. Az OKTV-n a 2007/2008-as tanévben tizedik, a 2008/2009-esben pedig negyedik helyezést ért el. Három éven keresztül megyei első, országos ötödik, ebben a tanévben pedig megyei második helyezést ért el a Gordiusz matematikaversenyen. A megyei matematikaversenyen minden tanévben első helyezett volt. A Kenguru matematikaversenyen országos hatodik és nyolcadik, megyei első és negyedik helyezést ért el. A négy év alatt végig kitűnő volt tanulmányi eredménye, kiemelkedő a szorgalma és magatartása. Az iskola sporttevékenységében is aktívan részt vett, tagja volt az országos elődöntőbe jutott labdarúgó csapatnak tagja volt.

Ugyancsak Bolyai díjat adományozott a kuratórium **Turkevi-Nagy Sándor**, 12/B osztályos tanulónak, aki négy év során kitűnő tanuló volt, sok-sok tantárgyból kapott dicséretet. Angol nyelvből és német nyelvből emelt szintű nyelvvizsgát tett. A 2007/2008-as tanévben az országos középiskolai tanulmányi versenyen biológiából első helyezést ért el.

Az iskolavezetés végül köszönetét fejezte ki a következő szülőknek több éves szervező, segítő munkájukért, mellyel a bolyais hagyományok őrzésében és az új kezdeményezések létrehozásában önzetlenül közreműködtek: **Gulyásné Szalai Évának, Feketéné Suri Zsuzsannának, Pintérmé Farkas Brigittának, Gódér Jánosnak**, és az iskolai szülői szervezet vezetőjének, **Ferenczsné Kerekes Editnek**.

Elismerés tehetséggondozásért

A Graphisoft a Magyar matematika oktatásáért Alapítvány 2009-ben 25 matematika-, illetve informatikatanárt jutalmazott. A kitüntetettek között volt **Baranyi Éva** tanárnő is, akinek tanítványai évek óta az országos matematikaversenyeken sikereket érnek el. Az alapítvány nagyra értékelte a kitüntetett bolyais pedagógus tehetséggondozó munkáját.

Arany ünnepség a megyeházán

(Petőfi Népe, BAON, 2009. június 10.)

A kecskeméti megyeházán köszöntötték azokat a Bács-Kiskun megyei diákokat és felkészítő tanáraikat, akik a tanév folyamán kiemelkedő tanulmányi teljesítményt nyújtottak valamely tantárgyból, illetve eredményesen szerepeltek a tanulmányi, és tehetségkutató versenyeken. A Hunniareg Pedagógiai Intézet megyei irodája által szervezett ünnepségre a Bolyai János Gimnáziumból azokat a tanulókat és tanáraikat hívták meg, akik a **megyei tanulmányi versenyeken első helyezést értek el: Szölgén Ákost**, 10/B, (Irinyi János kémiaverseny, tanára: Márkusné Svihrán Mária), **Farkas Enikőt**, (képünkön) 10/B, (történelem, tanára: Harkai Hajnalka), **Rigó Szilviát**, 9/S, (Bod Péter könyvtárhasználati verseny, tanára: Néma Attila), **Hegedűs Imrét**, 12/C (matematika, tanára: Baranyi Éva.)

Pedagógusnapi elismerések

Június első vasárnapja a pedagógusnap. 2009-ben a városházán iskolánk két pedagógusa vehette át a város elismeréseit.

„Az év pedagógusa” díjat a tantestület szavazatai alapján 2009-ben **Huberné Fekete Elvira** kapta, aki a 12/D osztályfőnöke volt, évek óta az iskolai minőségirányítási csoport vezetője, az osztályfőnöki munkaközösség vezetője. Tanítványai az utóbbi években bekerültek az OKTV német nyelvi döntőjébe, és sikeresen tették le a DSD nyelvvizsgát ez év tavaszán.

A pedagógusnap másik kitüntetettje **Kaló Judit** volt, a matematika–fizika–informatika munkaközösség vezetője, a 9/C osztályfőnöke. Az elismerést éveken át tartó lelkiismeretes oktató-nevelő munkájáért vehette át a városvezetőkől.

Sulitúra döntő – második a bolyais csapat

Élménybeszámoló

A verseny tavaszi fordulói után a görögországi döntőbe (**Nei Pori, Görögország 2009. május 20-29.**) hét csapat jutott be, köztük a **Bolyai János Gimnázium „Alfabanda”** nevű csapata. A csapat tagjai: **Horváth Orsolya, Kiss Máté, Nádudvari Dzenifer, Papp Zsolt, Krizsán Kitti**. Tanár: Néma Attila. A döntő hetének eseményeit az alábbiakban megpróbálom röviden összefoglalni.

1. nap Utazás Nei Poriba. Szerda este jókedvűen szálltunk fel a buszra, azután a magunk mögött hagyott száz kilométerek, a határokon való óras várakozások megtörik a lelkesedést. Reggel van, végre itt a görög határ! Vagy eltévedtünk, ez már Kína? Óriás rizsföldek között haladunk, míg végül a görög feliratok láttán megnyugszunk. Az a havas hegycsúcs ott már az Olimposz! Fenséges látvány. Még egy óra, s délben, ragyogó napsütésben gördülünk be a szálló elé. Mi vagyunk a legfürgébbek, ledobjuk a csomagokat, s már rohanunk is bele a (még elég hűvös) tengerbe. Ma csak a bemutatkozás a feladat (mert pontozzák), estére megtudjuk, hogy a zsűri a hét csapat közül a 4. helyen értékelt minket. Vacsorára természetesen gyros-t eszünk egy olyan helyen, ahol magyar a tulaj, a pincér, s főszezonban a vendégek nagy része. Olcsó, kiadós és finom! Elalvás előtt óriási csata kerekedik a szállást elfoglalni kívánó szünyogokkal. Hajnali négyre miénk a győzelem.

2. nap. A délelőtti szabad, a pihenés mellett belefér egy kis napfürdőzés. Délután viszont két feladatunk is támad. Előbb egy IQ-teszt (60 kérdés 60 perc), később pedig homokvár-építés, ami vérre, de legalábbis pontra menő küzdelem. Az erős napsütés mellett alkotásunkat

folyamatosan locsolni kell, nehogy idő előtt elporladjon. Mindkét feladatunk sikeres, estére feljövünk a 2. helyre!

3. nap. Kirándulunk. Első megállónk az Afrodité-forrás Tempi völgyében. A legenda szerint fiatalító hatása van, a diákok meg is kapják a figyelmeztetést, nehogy túlzásba vigyék a mosdást. Következő úti cél a meteorák. Meteora = a levegőben lebegő. Nem véletlenül nevezték el így ezeket a kolostorokat, hiszen közülük több is csak csörlővel, kötéllel megközelíthető szikla tetején épült. Az egyik nagy kolostort látogatjuk meg, ahol is gyertyát gyújtunk Edina emlékére. Visszafelé meglátogatunk egy ikonfestő műhelyt, ahol nagy nehezen lebeszéljük magunkat egy 5500 eurós ikon megvásárlásáról (pedig kapnánk 30% kedvezményt!). Hazaérve még marad időnk egy kis tengerparti mókára.

4. nap. A délelőtt szabad, amit ki is használunk pihenésre, ugyanis délután szellemi olimpián mérkőzünk meg egymással. Minden csapattagnak meg kell küzdenie valamely általa választott sportágban a többi csapat képviselőjével. A „sportágak”: aszfaltrajz, logikai teszt, sudoku, amőba, póker, malom. Látványos körbeverések után ebben a számban a 3. helyet sikerül megszerezni. Összetettben még mindig másodikak vagyunk.

5. nap. Nagy nap a mai! Olimposz-mászás. A busz felvisz tengerszintről 1.100 méter magasra, az induló állomásig. Onnan 5 percenként indítják a csapatokat, s az utolsó ember beérkezése számít. A cél a 2.100 méteren épült menedékház. Kecskeméti csapatként nincs túl nagy rutinunk a hegymászásban, de azért elhatározzuk, hogy rekordot döntünk (1 óra 30 perc). Hatodiknak indulunk, szeretnénk megelőzni az előttünk lévőket. A táborvezető szerint, amikor úgy érezzük majd, hogy kiköpjük a tüdönket, akkor leszünk a táv egyharmadánál. Igaza volt (30 perc, nagyon jók vagyunk)! De még senkit sem előztünk meg. Ilyen gyorsak? A táv kétharmadánál már két csapatot behoztunk, de alaposan elfáradtunk. Nem szabad megállni! Húzzuk-vonjuk, toljuk egymást, néha már csak vánszorgunk, de sorra hagyjuk le a többiek szintén vánszorgó vagy éppen pihenő csapatait. Talán sikerül. Végül rekordot nem döntünk (7 perc hiányzik), de fényesen megnyerjük ezt a számot. Már „csak” vissza kell térni a starthoz. Most van időnk gyönyörködni a hegyekben, egy kicsit hógolyózni, a hosszú séta alatt egymással beszélgetni. Megérte a fáradtságot: este a táblázaton átvesszük a vezetést! Amit meg is ünneplünk.

6. nap. Az utolsó feladatok egyike: strandröplabda-bajnokság. Ma a könnyebb csapatokkal ütközünk meg. Legalábbis azt hisszük, sima ügy lesz. Délután mindenki meglepetésére (a miénk volt a legnagyobb), kikapunk a veszprémi Szirénektől. Ezzel minimálisra csökken az előnyünk a *No para* előtt.

7. nap. A rendezők szándékosan a legvégére hagyták a fő riválisunkkal (*No para*, Debrecen) való összecsapást. A nézőtéren feszült csönd honol, amit csak a pontszerzéseket követő harsány kiáltások, buzdítások szakítanak meg. Az első szettet nyerjük, a másodikat veszítjük. Nagyon erős a szél, nehéz játszani. A döntő szettet végig izgulva, de végig vezetve megnyerjük. Hurrá!

Délutánra maradt az utolsó feladat, a környék állatvilágának fényképezése. Három óra alatt 61 féle állatot sikerül megörökítenünk, bár a leírásért nem biztos, hogy megdicsérenének a zoológusok (pl. kicsi zöld bogár). A *No paras*ok viszont 67 állattal 12 pontot ránk vertek! Volt egy olyan feladat, aminek az eredményét még nem tudjuk (naplóírás csapatonként egy-egy napról), így nagy izgalommal várjuk a holnapi eredményhirdetést. A mi eredményünk feletti izgalmat enyhítendő este beülünk az egyik bár teraszára megnézni a BL-döntőt.

8. nap, hazaindulás. 11 óra – eredményhirdetés. Hátulról kezdik sorolni a csapatokat, pulzusunk lelassul, levegőt alig veszünk. **Második helyezett az Alfabanda!** Nem sokon múlt! Nem keseredünk el, mert amit tudtunk megtettünk, s a Sulitúra országos döntőjén másodiknak lenni nagyon jó eredmény. **Különdíjat** kapott a csapatból **Nádudvari Dzszenifer** (legjobb Olimposz mászó) és **Papp Zsolt** (legjobb röplabdás). Délután pakolunk a buszba (Miért van az, hogy visszafelé mindig taposni kell a bőröndöt?), pólókat íratunk alá, e-mail-

és MSN-címeket cserélünk, s fogadkozunk, hogy jövőre is itt leszünk. Ami nem lehetetlen, hiszen Dzseni és Zsolti már harmadszor vesz részt a döntőn. Utunk hazafelé mondhatni sima, eltekintve egy kis szerbiai villanszereléstől, mivel a busz többször is szó nélkül leállt. A búcsúzkodás... nos az nagyon nehéz, az utolsó napokban villámgyorsan kialakult barátságok (barátnőségek) miatt.
SZÉP VOLT!

Néma Attila

Tanévzáró

2009. június 20-án délelőtt került sor a 2008/2009-es tanév ünnepélyes lezárására. Váczi Ágnes, 11. S osztályos tanuló köszöntötte a tanévzárón megjelent tanárokat, szülőket, diákokot. „Eljött a várva várt nap, az utolsó, amikor a bizonyítványosztással lezárul számunkra a tanév” – mondta, majd a résztvevők elénekelték a Himnuszt!

Először a Kecskeméten élő Kossuth-díjas költő, Buda Ferenc: Petőfi utolsó gondolatai c. versét **Petyovszki Zita, 9/B** osztályos tanuló mondta el, aki ezzel a verssel szerepelt a Forrás című kecskeméti folyóirat 40. évfordulójára meghirdetett szavalóversenyen, s ott első helyet szerzett. Ezután az iskola kamarakórusa Farkas Ferenc Régi táncdalát énekelte el Závori Erika tanárnő vezetésével.

Dr. Főzőné Timár Éva igazgatónő értékelte a 2008/2009-es tanévet, visszaemlékezve a tanulmányi, a művészeti és sportversenyeken elért eredményekre, majd az **Appendix a Bolyai János Gimnáziumért Alapítvány díjainak** átadása következett.

IGAZGATÓI KÖNYVJUTALOMBAN részesültek kitűnő tanulmányi eredményeikért:

A 9. B osztályból: **Kristó Anett, Pintér András, Tóth Dorina és Vezsenyi Anett.** A 9/C osztályból: **Aszódi Anna, Sipos Anna Ilona, Lédeczi Lilla és Péteri Judit.** A 9/D osztályból: **Gönczi Petra.** A 10/A – 11. S osztályból: **Bene Vivien, Gyepes Adél és Provicz Eszter.** A 10/B osztályból: **Bóthe Beáta, Farkas Enikő, Szabó Kinga, Szőlgyén Ákos, Nagy Kitti.** A 10/C osztályból: **Gál András, Horváth Orsolya, Losonczy Nikolett.** A 10/D osztályból: **Fiedler Szandra.** A 11/A osztályból: **Balla Bernadett, Farkas Fanni, Kispál Brigitta, Szentgyörgyi Fanni.** A 11/B osztályból: **Horváth Anna, Pencz Zsófia, Szerencsés Csilla.** A 11/C osztályból: **Jusztin Sándor, Rácz Aranka, Marsi Béla.** A 11/D osztályból: **Zubek-Szabó Kitti.**

„JÓ TANULÓ, JÓ SPORTOLÓ” DÍJBAN részesítette a kuratórium **Komárniczky Bence, 11/C** osztályos tanulót, aki a megyei matematikaversenyen 3. helyezést ért el, a Kenguru matematikaversenyen megyei 10. lett, a Gordiusz matematikaversenyen a megyei 2. helyezett csapat tagja volt. Az iskola országos 4. helyet szerzett kosárlabdacsapatának is tagja volt.

„A MATEMATIKA TANTÁRGY KIEMELKEDŐ TANULÓJA” címet ebben a tanévben két tanuló érdemelte ki. **Jusztin Sándor, 11/C** osztályos tanuló, aki a megyei matematikaversenyen 2. lett. Tagja volt a Gordiusz matematikaversenyen második helyezést elért 11. évfolyamos csapatnak, ugyanezen a versenyen egyéniben a 6. helyet szerezte meg. A Kenguru matematikaversenyen megyei 4. helyezett volt. A Szakács Jenő fizikaversenyen 6. lett. Kitűnő tanulmányi eredményt ért el.

Lédeczi Lilla, 9/C osztályos tanulót ugyancsak ebben a díjban részesítették, aki megyei matematikaversenyen évfolyamán harmadik helyezést ért el. A Gordiusz megyei matematikaversenyen tagja volt a harmadik helyezett iskolai évfolyam-csapatnak, egyéniben pedig a 4. helyet érte el. A Kenguru matematikaversenyen megyei 13. lett. Bejutott az Arany Dániel matematikaverseny 2. fordulójába. Kiemelkedő szorgalmú, jó tanulmányi eredményű, sportban is kiváló diák.

„**A TÖRTÉNELEM TANTÁRGY KIEMELKEDŐ TANULÓJA**” díjat **Farkas Enikő, 10/B** osztályos tanuló kapta, aki a megyei történelemverseny győztese lett a 2008/2009-es tanévben. Kitűnő tanuló. A Koháry megyei történelmi emlékverseny egyik meghatározó személyisége iskolánkból.

„**AZ INFORMATIKA TANTÁRGY KIEMELKEDŐ TANULÓJA**” **Juhász Norbert, 11/C** osztályos tanuló lett, aki bejutott az informatika OKTV alkalmazói kategóriájában a második fordulóba. A Gordiusz matematikaversenyen megyei 12. helyen, a Kenguru matematikaversenyen a 13. helyen végzett, a csapatversenyben tagja volt a 2. helyezett tizenegyedikes csapatnak.

„**A KÉMIA TANTÁRGY KIEMELKEDŐ TANULÓJA**” díjat **Szögyén Ákos, 10/B** osztályos tanuló vehette át az idén, aki a Curie kémiaaversenyen országos 15. helyen végzett, a területi verseny győztese volt. Az Irinyi János kémiaaversenyen országos 37. lett, a területi versenyen első helyezést ért el.

„**A KÉMIA – FIZIKA TANTÁRGYAK KIEMELKEDŐ TANULÓJA**” díjban részesült a kuratórium döntése alapján **Bekő László, 9/C** osztályos tanulót, aki a Szakács Jenő megyei fizikaversenyen 3. helyezést ért el. Az Irinyi János kémiaaverseny területi fordulóján második lett, az országos megmérettetésen 28. helyen végzett. A Curie területi kémiaaversenyen második helyet szerzett.

Az Appendix Alapítvány kuratórium **anyagi támogatást** adott **Fazekas Csaba, 11/D** osztályos tanuló külföldi tanulmányaihoz, aki háromhetes németországi tanulmányútján tudományos munkát fog végezni a bioinformatika területén.

A tanévzáró ünnepély a bizonyítványosztással ért véget.

Az Appendix Alapítvány jutalmazottja **„Metten ’2009: Bioinformatikát tanultam”**

2009. augusztus 6-tól 22-ig egy ösztöndíjnak köszönhetően két hetet tölthettem el Németországban. A pályázat kitöltésekor négy kurzus közül lehetett választani: demokrácia, játékteória, WTO és bioinformatika. Én az utóbbit jelöltem meg elsőként, amikor májusban reménykedve beadtam a pályázatot. Már júniusban megkaptam a visszajelzést, hogy részt vehetek a Mettenben megrendezésre kerülő Multinacionális Akadémián. Itt öt nemzet diákjai tanultak közösen két héten keresztül. A résztvevők Romániából, Szlovákiából, Csehországból, Németországból és Magyarországról érkeztek. Minden kurzuson 16 diák volt a négy kurzuson tehát összesen 64-en vettek részt.

Körülbelül hat héttel a kiutazás előtt e-mailen keresztül értesítettek minket, hogy minden résztvevőnek majd egy 40-45 perces előadást kell tartania. Ezt párokban kellett megtenni, akiket aztán ők sorsoltak össze. Én egy román lánnyal tartottam előadást a többi résztvevő számára. Először, mikor elolvastam, hogy miről kell majd 20 percig beszélnem, akkor eléggé meglepődtem. Ugyanis az előadásunk témája a fluoreszkáló mikroszkópok voltak. Szerencsére, küldtek hozzá segédanyagot, ami megkönnyítette a munkánkat. Ám kezdetben ezzel volt egy kis probléma, mégpedig az, hogy angol nyelvű volt az ajánlott irodalom. Angolul ugyan tanulok, de ilyen témakörben nem hiszem, hogy sok sikerélményem lett volna abban, hogy ezt a német nyelvbe átültessem. Már ekkor is kiderült, hogy a tanáraink rendkívül segítőkészek, mivel amint jeleztem, hogy ez talán nehézséget fog okozni, akkor küldtek német nyelvű irodalmat is az előadáshoz. Így már semmi akadály nem volt, hogy elkészüljön a referátumom. Ennek ellenére sok időt vett igénybe a felkészülés, de ennek segítségével nyelvileg rá tudtam hangolódni az egész kurzusra.

Mikor megérkeztünk Mettenbe, rögtön szembesültünk vele, hogy milyen sok jó ötlet van és lesz is az akadémián. Miután beiratkozunk és megkaptuk a szobakulcsokat, mindenki kapott

egy mágneset, amivel be kellett jelölni egy hatalmas Európa-térképen, hogy honnan érkezett. Ekkor láthattuk, hogy valóban szinte egész Európából érkeztek résztvevők. Én egy cseh és egy német diákkal kerültem egy szobába. A szobánkban mindenkinek volt külön szekrénye és íróasztala is, amire szükségünk is volt a kurzus folyamán, mivel sok órán kívüli feladatot is kaptunk. A napirend elég szoros volt. Reggel fél nyolckor volt ébresztő és fél kilencig lehetett reggelizni. Azután volt egy úgynevezett plénum, amikor az akadémia vezetője elmondta a napirendünket és kérdéseket lehetett feltenni neki. Ezt követően kezdődtek az órák. Délelőtt volt három, délután pedig kettő. Az órákon bioinformatikát tanultunk. Két hét alatt természetesen nem lehet mindent megtanulni erről a fiatal tudományágról, de azért sok új dolgot ismerhettünk meg. Az órákon fehérjéket jelenítettünk meg három dimenzióban és megnéztük, hogy az orvosok, hogyan dolgozzák fel a mérési adatokat a számítógépeken.

Az első héten voltak az előadások, amelyeket mi, a résztvevők tartottunk egymásnak. Az előadások után kiértékeljük egymás munkáját, véleményt mondtunk róla, kérdéseket tettünk fel, és a tanárok kiegészítéseket tettek, amennyiben szükség volt erre. Az első hét végén volt egy úgynevezett rotáció, amikor a kurzusok mutatták be egymásnak, hogy milyen munkát végeztek. Itt is, figyeltek arra, hogy lehetőleg egy nemzetiségűek ne kerüljenek egy csoportba, így rá legyünk kényszerítve arra, hogy a német nyelvet használjuk. A második hét felétől a dokumentációra került sor, ami annyit jelentett, hogy dokumentálni kellett, az elmúlt másfél hét történéseit. A kurzuson belül felosztottuk, hogy ki miről fog írni, ezzel is megkönnyítve egymás munkáját.

Az órákon kívül rengeteg lehetőség állt számunkra, hogy sportoljunk, vagy kihasználjuk valamire a nem túl sok szabadidőnket. Ott, ahol el voltunk szállásolva a vezetőnek 800 darab társasjátéka volt, tehát választék volt bőven.

Az étkezés is nagyon jól volt megoldva. Napi ötször volt étkezés, és akkor annyit fogyaszthattunk amennyit akartunk. A szállás minden szintjén volt egy úgynevezett bisztró, ahol a nap 24 órájában szendvicsek és üdítők álltak rendelkezésre.

Ez a két hét, amelyet Németországban tölthettem egy életre szóló élmény volt. Barátságokat köthettem más nemzetiségű emberekkel, és a nyelvtudásomat is továbbfejleszthettem. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik lehetővé tették számomra ezt a felejthetetlen utazást.

Fazekas Csaba, 12/D

Országos bajnok honvédők a Bolyai-gimisek

(Petőfi Népe, 2009. október 2.)

A Honvéd Sportegyesületek Országos Szövetsége rendezésében került sor szeptember 29-én az immár hagyományos honvédelmi járőrversenyre, amelyen a Bolyai csapata – **Varga Roland, 11/E, Kónya Ákos, Kónya Levente, Tarjányi Andor, 12/D-sek (tartalék: Basky Balázs)** – országos bajnok lett a középiskolások között. A győztesnek járó kupa mellé a csapat 150.000 Ft-os elismerésben is részesült.

A verseny célja az volt, hogy bemutassák a Magyar Honvédség múltját, jelenét és a sport eszközeivel elősegítsék a hadseregről, a katonákról alkotott kép javítását. A rendezvény során megemlékeztek az 1848-49'-es forradalom és szabadságharcról, a NATO megalakulásának 60., hazánk csatlakozásának 10., és az önkéntes haderő kialakításának 5. évfordulójáról, valamint a Magyar Honvédség missziós tevékenységéről. A megemlékezések mellett kiemelt figyelmet fordítottak a szervezők a honvédség társadalmi kapcsolatainak erősítésére, a fiatalok egészséges, sportos életmódra való nevelésére. Az ország különböző területéről érkező diákoknak bemutatták a festői környezetű Velencei tavat és a jelentős ütemben fejlődő Pákozdi Katonai Emlékhelyet.

A Hispánság napja a Bolyaiban

(KTV, Hírös Hírek, 2009. október 12.)

Október 2. hetében megválasztották a Bolyai János Gimnázium legszebb férfi lábát, valamint kiderült, hogy az elkövetkezendő egy évben az *interesante*, vagyis az érdekes szó lesz a legszebb. De eredményt hirdettek a legszebb köröm és leghosszabb haj kategóriákban is, valamint a gyöngyfűzők is megkapták a megérdemelt oklevelüket. Persze komoly dolgok is történtek a ma megrendezett Hispánság Napján, például kétszer 600 euró is gazdára talált.

Spanyolul előadott versek, dalok, valamint spanyol zeneszerzőktől származó zongoradarabok színesítették ma délelőtt a Bolyai János Gimnáziumban megrendezett Hispánság napi ünnepséget, melyet most először tartanak Kecskeméten. Azért ma, mert Kolumbusz Kristóf 1492. október 12-én lépett először a későbbi Amerika földjére. Ezt ünnepelték az elmúlt napokban a gimnázium diákjai, különböző versenyekkel és tematikus kiállításokkal. Az iskolában már 2006 óta van spanyol két tannyelvű oktatás, melyet a kecskeméti önkormányzat és a Spanyol Nagykövetség közösen támogat.

„A nagykövetség azóta is folyamatosan támogatja iskolánkat szakkönyvekkel, oktatási anyagokkal, illetve minden évben két diák részt vehet egy 10 napos ösztöndíjon, Spanyolországban nyelvtanulás céljából” – mondta el *dr. Főzőné Timár Éva* a Bolyai János Gimnázium igazgatója.

Két diák pedig, szintén a nagykövetség felajánlásából 600-600 eurós jutalmat kapott, ezzel értékelve az egész éves kitűnő munkájukat, illetve a spanyol nyelvben elért eredményeiket.

„A jó bizonyítvánnyal, elsősorban a spanyol tárgyakból történelemből, földrajzból és spanyol nyelvből, minden évben kitűnőek voltunk most ebben az évben dicséretet is kaptunk. A pénzt tartalékoljuk, de lehet, hogy pár év múlva spanyol út lesz belőle” – mondta el *Börönte Kata és Vellai Borbála*.

A tavalyi ösztöndíjasok élménybeszámolóit után végül az ünnepséget egy közös éneklés zárta, persze spanyolul.

Lantos Csaba

Országos második hely az atlétikai csapatbajnokságon

2009. október 14-én az UTE Atlétikai Stadionjában rendezték meg a tanév Ügyességi és váltófutó csapatbajnokságát az V-VI. korcsoportban. Az alapjaiban is megújult, szinte teljesen kicserélődött versenyzőgárdával **iskolánk országos 2. helyen végzett.**

Magasugrásban az 1. helyet szerezte meg együttesünk: Beke Kinga, Koi Andrea, Fürjesi Andrea, Gyárfás Patrícia

Távolugrásban 3. helyen végzett csapatunk: Szolomájer Amanda Hornyák Viktória Koi Andrea, Görög Kata Jávorszky Dóra

Súlylökésben 4.-ek lettek a bolyais lányok: Gyenes Anna, Huszka Nóra, Koi Andrea, Répási Kinga, Beke Kinga

Felkészítő tanáraik: Adamik Zoltán, Nyilas Bea

Projektwoche in Graz

Nagy megtiszteltetés ért bennünket, Fiedler Szandra, Hamza Dóra, 11/ D osztályos tanulókat és engem, hogy a nemzetközi Alpok-Adria projekthéten mi képviselhettük iskolánkat Grazban, Stájerország fővárosában.

A projekthét szervezője az Alpok-Adria Alapítvány, mely éppen ebben az évben ünnepli fennállásának 20. évfordulóját. Az alapítvány létrejöttének célja az volt, hogy a volt Monarchia országai partneriskoláinak tanulói és tanárai rendszeres találkozókra közelebről megismerhessék egymás kultúráját, nyelvét, szokásait.

A mi iskolánk tanulóinak is éppen 20 éve van lehetősége ezen a rendezvényen évente egyszer részt venni a reini partneriskolánk „Bundesgymnasium Stift Rein” meghívására. Ebben az évben a következő országokból érkeztek a résztvevők: Szlovénia, Olaszország, Horvátország, Ausztria, Magyarország.

Nagy izgalommal készültünk az utazásra, német nyelvet tanító szaktanáraink segítségével projekt-prezentációt készítettünk az előre megadott témában „Sonne, Mond und Sterne” (A nap, a hold és a csillagok). A program nagyon változatos volt. Egy hét alatt felfedeztük Graz gyönyörű városát, a témához kapcsolódó, különböző csoportfoglalkozásokon vettünk részt, előadásokat tartottunk. Közvetítőnyelvünk természetesen a német volt, bár akadt arra is példa, hogy az angolt használtuk.

Az én csoportom témája a Nap volt. Számomra legérdekesebb a grazi egyetem asztrofizikai tanszékén tett látogatás volt, ahol az egyik ott tanító tanártól sok érdekes dolgot tudtunk meg a Nap működéséről és annak vizsgálati lehetőségeiről.

Amikor éppen nem csoportmunkában dolgoztunk, lehetőségünk nyílt elutazni Riegersburgba, látogatást tenni az ottani középkori várban, megtekinteni egy érdekes sólyomröptető bemutatót, majd látogatást tenni a közelében lévő Zotter Csokoládé Manufaktúrában.

Meglepődve és jó érzéssel tapasztaltam, hogy az osztrák és a horvát diáktársaink nagyon szeretik Magyarországot és sok kifejezést, illetve szót meg is tanultak tőlünk.

Nagyon örülök, hogy ott lehettem, sok nemzet diákjaival ismerkedhettem meg, és sokat beszélhettem németül, illetve angolul.

Megyesi Dániel, 11/ B

Muzsikás-kocert

A kecskeméti Bolyai János Gimnáziumban 1990-ben tartották az első Zengő aula koncertet.

A huszadik évfolyamába lépő zenei sorozatnak most is a legfőbb célja megszerettetni a középiskolásokkal a magyar népzene, a kortárs műveket, bővíteni az ének-zene órán hallottakat. Így válnak a tanórák tanultak közösen szerzett koncertélménnyé. Mindez a zene örömeért. Az évad első hangversenyén a **Muzsikás együttes** szerzett emlékezetes percek a bolyaisoknak, rendhagyó énekórát tartva MOL-ban, megismertette a diákokat a Kárpát-medencei népzenei hagyományokkal, érdekes hangszerekkel. Hatszáz hallgató előtt beszélt Hamar Dániel nagybögős a magyar népzene gyökereiről. Majd szó esett Bartók és Kodály népzene gyűjtőútjáról is. Külön kitértek az erdélyi népzene, megtanították lakodalmas szokásokra a jelenlévőket, s arra, hogy mi is az a csujogató. A rendhagyó óra végén valóban megnyílt a hallgatóság, s örömmel énekelt a több száz tanuló.

A Muzsikás Együttes megkapta már a Magyar Művészetért Díjat, a Liszt Ferenc-díjat, Kossuth-díjat és a Magyar Örökség Díjat. 2008-ban pedig a WOMEX-díjjal tüntették ki az együttest, amely a legrangosabb világzenei elismerés.

Az iskola igazgatója, **dr. Főzőné Timár Éva** a koncert után ezekkel a szavakkal köszönte meg az együttesnek a koncertet: *„Köszönjük a Muzsikás Együttesnek a felejthetetlen énekórát MOL-ban. A 12 évvel ezelőtti hangulatot újra sikerült az iskola falai közé hozni az együttesnek. Diákjaink, tanáraink nevében is köszönöm ezt. És külön köszönet a MOL-nak, mint fő támogatónak, hogy ilyen jellegű koncerttel, az Muzsikás Együttes támogatásával tanulóifjúságunk a magyar kultúra hangulatos szeletéhez juthatott mai nap.”*

Élethosszig tanulás

A Bolyai János Gimnázium négy másik ország (Bulgária, Lengyelország, Románia, Törökország) egy-egy középiskolájával közösen fog projekt munkát végezni a **Tempus Közalapítvány Comenius Élethosszig tartó tanulás** programjának résztvevőjeként.

A közös munka témája az aranymetszés. Ezt a jelenséget a matematika, a természettudomány és a művészetek területén is megvizsgálják a tanulók. A közös munka 2009 szeptemberében kezdődött, a munkát irányító tanárok október 15-17-én tartják első megbeszélésüket Kecskeméten a Bolyai János Gimnáziumban.

A részt vevő országok diák képviselői novemberben Marosvásárhelyen találkoznak. Ide **Kaló Judit** tanárnő és **Szöke-Tóth Zsolt** tanár úr kíséri el őket. Itt mutatják be egymásnak az eddig elvégzett munkát, közösen is kidolgoznak újabb feladatokat, részprojektet állítanak össze. Minden ország otthont ad egy-egy találkozóznak, s a kétéves munka végén, 2011 tavaszán a koordináló Bolyai János Gimnázium lesz a helyszíne a záró találkozóznak, ahová kb. 80 külföldi diákot és kísérőiket várjuk.

Minden tudományterületen más-más tanár segíti a szakmai projektek elkészülését, és mindig újabb és újabb diákok kapcsolódnak be a munkába. Reméljük, hogy így valóban a tanulók széles köre vehet részt az érdekes tevékenységekben. A projekt feladatait, munkáját és utazásait **Bartha Adrienn** és **Tóthné Muráncsik Mónika** szervezi.

Nekik már nem kínai

Petőfi Népe, 2009. október 16.

NYELVTANULÁS | Már a harmadik kínai nyelvóráján van túl az a közel negyven bolyais diák és tíz pedagógus, akik kalandvággyból vagy kíváncsiságból úgy döntöttek: kínaiul tanulnak.

Október 16-án adták át Magyarország első Konfuciusz tantermét a kecskeméti Bolyai Gimnáziumban. Az ünnepi ceremóniára Kecskemétre érkezett **Xu Lin**, a Konfuciusz Intézetek Világhálózatának (Hanban) elnöke, aki a gimnázium igazgatójával, **dr. Főzőné Timár Évával** együtt, személyesen avatta fel a tantermet. Az esti ünnepségen az iskola kamarakórusa Kodály feldolgozások és ismert kínai népdalok előadásával kedveskedett a kínai delegációnak. A Konfuciusz tanterem emléktáblájának leleplezése után a vendégeket pezsgős koccintásra invitálták a helyiségbe, ahol a diákok Kínából érkezett lampionok, fali képek és tárgyak között tanulják a kínai nyelvet. Az ingyenes nyelvi szakkör a Bolyai Gimnázium és az ELTE Konfuciusz Intézetének együttműködésével valósul meg. A szerződés értelmében a szaktanárokról, a szakmai anyagokról, tankönyvekről, és az anyanyelvi lektorokról az ELTE Intézete gondoskodik. A ceremónián jelen volt **dr. Hamar Imre**, az ELTE Konfuciusz Intézetének igazgatója, valamint helyettese, **Guo Xiaojing**, **Wang Quingnian**, a kínai nagykövetség oktatási attaséja, és több vezető tanár.

Megkérdeztük a diákokat, mi a céljuk a kínai nyelv tanulásával?

Béni Nikolett, 11/S: Izgalmas és különleges a kínai nyelv, tulajdonképpen a kíváncsiság miatt vágtam bele a tanulásába. Angolból alapfokú nyelvvizsgám van, spanyolból a középfokúra készülök. Nem tudom még, mire lesz jó a kínai tudás, de mindenképpen kuriózum. Egyszer még jól jöhet.

Márki Zsófia, 11/S: Nekem a kínai a harmadik nyelv a spanyol és az angol után. Az írásjelek és az írásmód az, ami különösen érdekelt, nagyon izgalmasnak találom. Az ingyenes nyelvórákon ráadásul sokat megtudunk a kínai kultúráról, szokásokról is. Szerintem ez mindenképpen hasznos.

Kovács Ádám, 12/B: Mivel érdekel a távol-keleti kultúra, így rögtön eldöntöttem: élek a lehetőséggel, és beiratkozom a kínai nyelvi szakkörre. Igaz, én már végzős vagyok, így itt a suliban csak egy évem lesz a kínai tanulására, de ki tudja? Hátha később éppen ezzel a tudással megyek majd valamire...

Sebestyén Ádám, 12/B: A tanévnyitón még csak furcsálltam, hogy mostantól lehet a suliban kínaiul is tanulni, de aztán úgy döntöttem, belevágok. Egyelőre nagyon tetszik. Lehet, hogy később komolyan is foglalkozom a kínai nyelvvel. Ha belegondolok, szívesen eltöltenék pár hónapot Kínában.

Magyarvári Annamária

Méltósággal emlékeztek a hősökre

Petőfi Népe, 2009. október 24.

'56 | **Ezer ember tisztelgett az egykori forradalmárok emléke előtt Kecskeméten.**

Bár éjszaka esett, de délelőtt már kellemes őszi közepi időjárás mellett emlékezhetett Kecskemét közönsége az egykori dicsőséges napokra. A fő téren felállított színpadon a **Bolyai János Gimnázium diákjai** adtak műsort, mely szinte napról-napra idézte fel az eseményeket. A kiváló műsor forgatókönyvét **Búti Csaba, Dominek Zsolt** és **Závori Erika** tanárok állították össze, Lovas Dániel és Balai Ferenc István korábban kiadott, Kecskeméti ötvenhatos olvasókönyvének írásaiból.

ERRŐL IS – ARRÓL IS

Mi leszek, ha nagy leszek?

Szinte minden osztálytársam, barátom találkozott már a kérdéssel, amit mostanában egyre gyakrabban tesznek fel nekünk. Minden felnőtt, akivel összefutunk, legyen az rokonunk vagy csak egy kedves ismerős, rögtön nekünk szegezi a kérdést. Mi leszel, ha nagy leszel? Sokszor fáraszt a dolog, ezért gondoltam, mikor legközelebb megkérdezik, ezt válasszam: ami tuti nem leszek: *űrhajós, pilóta, mélytengeri bűvár, állatidomár, kaszkadőr, bonart, festő, hentes, autóversenyző, focista, favágó, színész, zenész, halász, szónok, politikus, polgármester, papucs orrán pamutbojt.* Ezeket a szakmákat közzé teszem, ami nincs a felsorolás közt, a közül bármi lehetek és ők is válogathatnak a maradékokból. Talán amíg elgondolkodnak, miket hagytam ki békén hagyom a dologgal. Vagy talán eszükbe jut, hogy erre a kérdésre 17 évesen ők sem felelnek! Én pedig nem csüggedek, hiszen még bármi lehetek...

Bársony Márk, 12/C

Azok a férfiak....

Lelki támaszok? Kinek mennyire... Finanziális támaszok? A szerencsésebbeknek igen... Valójában kik is ők? E heti cikkünkben megpróbáljuk kielemezni őket, valamint rájönni létezésük lényegére.

Ádám és Éva, Rómeó és Júlia, Brad Pitt és Angelina Jolie. Már az ősidők óta nyomon követhetjük azt a jelenséget, miszerint minden nőnek szüksége van egy védelmet, biztonságot és támaszt nyújtó férfit, azonban ez fordítva is igaz. Mi lenne a férfiakkal nők nélkül?

Valószínűleg nem látnának ki a szennyes ruhák, széthagyott alsónadrágok és zoknik halmaitól, a mosogatókban rakásban állna a csetres, rendre elfelejtenék az anyukájuk, testvérünk, kedvenc nénikéjük születés- és névnapját.

De mi a helyzet a másik oldallal? Mi lennek velünk, Nőkkel a férfiak nélkül? Nem lenne szükségünk folyamatos fogyókúrára, mindenki jól érezhetné magát a bőrében úgy, ahogy van. Nem kellene a munka után fáradtan hazaesve a háztartási rabszolga szerepét is betöltenünk, hogy azt az elképzelhetetlenül nagy kuplerájt eltakarítsuk. Nem lenne okunk éjszakákon át álmatlanul forgolódni, pusztán rosszkedvből duplájára növelni a csokoládégyártók fix bevételét, de még a kényszeres megfelelni vágyásunkból adódó problémákat is mellőzhetnénk.

Jogosan merülhet fel mindannyiunkban a kérdés: Akkor mégis mi a fészkes fenéért van szükségünk rájuk? A válasz kézenfekvő, de okkal ébreszt bennünk kételyeket. Ha nem lennének, nem csak hogy a letargiaforrások szerves része megszűnne, de a boldogságé is. Hiszen ki hozna nekünk néhanapján virágot? Ki szórakoztatna minket egy gyertyafényes romantikus vacsora keretein belül? Ki nyitná ki előttünk a kocsiját, amikor az Operaházba indulunk a legújabb balettet megnézni? Igen, helyes az elgondolás. Jó néhány boldog pillanattól is megfosztana bennünket a hiányuk, hiszen olyan szinten mindennapjaink részévé váltak, hogy elképzelhetetlen a feltételezés, miszerint egy nőnek nincs rájuk szüksége. Még ha tagadja is, biztosak lehetünk benne, hogy néha azért megfordul a fejében, hogy milyen jó is lenne.

Egy közvélemény-kutatás eredménye nyíltan kimutatja, hogy a nők 95,3%-a fix partner nélkül számíthat. „Az én reggel ágyba hozza kellene lennie, hogy határtalanul boldog!”, nyilatkozta egyik megkérdezett olvasónk.

"Az én férjem a legédesebb a világon, minden férfinak ilyennek kellene lennie..."

kutatás eredménye nyíltan kimutatja, nem tudja elképzelni későbbi életét egy akire bármikor, bármilyen helyzetben férjem a legédesebb a világon, minden a reggelit. Minden férfinak ilyennek ne csak én legyek egyedül ilyen

Nincs mese, igazat kell adnunk a fenti megnyilvánulásnak. Köztudott, hogy szükségünk van rájuk, de határokat kell szabnunk számukra. Hogy hogyan? Következő számunkból kiderül...

Fásy Gabriella, 12/D

A nő

A nő csupa rejtély – tartják így a férfiak közül sokan. Kinek kiigazodhatatlanság, s csupán bonyolult labirintus, amelyből lehet, hogy sosem talál kiutat; kinek viszont pont ez lesz kimondottan a vonzó, és ebben látja majd a megoldásra váró kihívást.

Azt bizonyára nem tagadhatjuk, hogy mi, nők valóban sok mindenben különbözünk a férfiaktól, ami azonban így van rendjén. Hiszen a természet törvényszerűsége, hogy az ember vagy férfiként, vagy nőként a születik. A továbbiakban persze történhetnek extrém szituációk, hiszen manapság a születési adottságok nagy része változtatható. S azt, hogy ki, hogyan kívánja leélni az életét, döntse el maga. Egy azonban biztos: a természet nem véletlenül tesz különbséget férfi és nő között már ősidők óta. Talán pont ezek a különbségek határozzák meg a párkapcsolatok alapját is: meglátni a másikban a megmagyarázhatatlant. S ebben a magyarázat megkeresése lesz a kihívás, ami azonban lehet, hogy sosem teljesül majd be, ennek ellenére mégis érdemes érte küzdeni. Az élet akkor izgalmas, ha sok megoldásra váró feladat tárul elénk, hiszen anélkül – ezt mindkét nem bevállhatja - unalmas lenne és ellaposodna. Ezért is felelünk mi, nők...

Lassan közhellyé válik, hogy a férfi a család feje, a kenyérkereső. Ez a kijelentés azonban szerintem von maga után egy kis elmélkedést. Manapság mi, nők is dolgozhatunk különböző munkahelyeken különböző állásokat betöltve amióta elődeink számunkra is kiharcolták az egyenjogúság törvényét. Ez azonban nem váltotta fel a klasszikus női munkákat. Az első műszak, azaz a hivatalos munka lejártával otthon vár a második műszak. Hiszen a nő nem csupán eladó, tanító, orvos vagy könyvelő, hanem még főállásban háztartásvezető, ügyeletes jóhangulat-felelős, non stop feleség és édesanya is. Háztartásvezető, mert mos, főz és takarít az

egész család számára, biztosítva ezzel számukra a megnyerő és pozitív benyomást keltő megjelenést; az asztalra kerülő állandó és változatos finomságokat az éhes szájak számára; s a mindig tiszta környezetet. Felelős az állandó jó hangulatért, hiszen szerintem a férfiak is titkon bevallják, hogy a nő bizony energikusságával és csupán a pusztá megjelenésével is képes pozitív érzetet kölcsönözni az emberek számára még a legborúsabb napokon is, és nem csupán otthon. Feleség, hiszen szerintem nem feminista kijelentés, hogy minden sikeres férfi mögött áll egy nő. Ez persze közel sem azt jelenti, hogy a férfi csak a babérokat aratja le; a nő a háttérben áll és támogat. Később aztán anyává is válik, ami nem munka, csupán feladat. ez nem csak szülésből, az óvodába és iskolába hordásból áll, ez sokkal összetettebb: gondviselés, figyelem, aggodás. S mindez megállás nélkül!

Sokan talán felteszik magukban a kérdést, hogy honnan a ki nem fogyó energiánk. A válasz erre nagyon egyszerű: mi nők vagyunk. A további magyarázat már a mi titkunk marad, s ami örök rejtéllyé fog minket tenni a férfiak számára. Persze nagyon jól tudom, hogy a másik nemből is megtalálhatók a homály földte megfeythetetlenlégek, de kell ezeket nekünk érteni? Nem kutatjuk, de mi mégis tudjuk. Honnan? Ez rejtély. Ez tesz minket, nőket nőkké...

RÁCZ MÁRTA, 12/D

„Jó a büfénk – s a Csaba is helyes!”

Reggel fél nyolc. Egyre több tanuló kezében van már szendvics. A rövidesen kezdődő óra előtt jólesik egy büfés reggeli a **Bolyaiban**. Van, aki sonkást, van, aki párizsist vagy tarjás szendvicset majszol. De akad olyan is, akinek a kezében cerbonás müzli vagy kakaós kosárka van.

Miskey Csaba 1998 óta dolgozik iskolai büfékben. A Bolyaiban közel nyolc éve. Mint mondja, fő cél az egészséges táplálkozás segítése, befolyásolása az aula melletti büfében. Sok törzsvásárlója van, s van olyan is, aki vagy elfelejtette elhozni az „otthonit”, vagy megéhezett órák közben. A 12/S osztályos Dorka épp tarjás szendvicset eszik. – „Nagyon finom! Mindig ezt szoktam kérni.” Osztálytársa, Petra, majd minden nap „meglátogatja” az iskola büfét. Ő is a finom szendvicseket részesíti előnyben. De van, aki puffasztott búzát, kétszersültet, nápolyit és csokit is kér, csak hogy a boldogsághormonjait javítsa. A 11/D-s Anett kedvence a csokis kosárka. „Egyszerűen finom!” – summázza véleményét. A 10/B-s Blanka, Georgina és Anett a joghurtokat, s a különböző tejtermékeket sem hanyagolja el. „Szoktunk enni tejberizst, meg csokis tejszeleteket, de natúr joghurtot is.” Hogy miért itt vásárolnak? „A Csaba nagyon helyes. S jó a büfé” – hangzik az egyik törzsvásárlótól. „Egy másik szösz: „A téli hónapokban még forró teát is kapunk itt.” S hogy milyen áron: „Az általános iskolában drágább volt a büfé, itt olcsóbban vásárolhatunk, meg finomabb is.” Egy 12/C-s srác, aki mellel kollégista is, mondja: „Igaz, drágább a sulis büfé, mint a koleszos, de többféle a felhozatal.” „Túrhetők az árak – így a 10/B-sek. – A Katonás büfénél meg jóval olcsóbb... no és jobb is.”

A 2. és 3. órák utáni szünetekben bizony tumultus van a büfé előtt. Megéhezett a tanulók jó része. No és még van a finom falatokból is. Igaz, már csak egy-két szendvics éktelenkedik a tálcán. De Csaba pótolja a következő szünetre.

A jó büfésnek jó személyiségnek kell lennie – vallom. Ha el akar valamit adni, ahhoz imázs is kell. Csaba rendelkezik ezzel. „*Héttől kb. fél kettőig van nyitva a büfé – újságolja Miskey Csaba. – Igyekszem a tanulók kívánságait is teljesíteni. A szendvics 125.-, a csokoládék 75-170.-, a fél literes rostos üdítők 195.-, a 0.33-as tej 180.-, a rágógumi 125.-, az óriás Túró Rudi 150 Ft-ba kerül. Lenne igény meleg szendvicsre is, van is eszközöm az elkészítésére. Sokszor lehet kapni almát, narancsot, banánt. S hogy milyen a forgalom? A hónap első felében jó, később csökken.*” – Nevetve (bár érződik vajmi keserűség ebben) teszi hozzá: „*Igaz, csökkent kb. 5%-kal a kereslet, a válság bizony elérte a diák pénztárcákat is, a büfé bérleti díja viszont nőtt.*”

Összességében elégedettek a bolyais diákok büféjükkel. S az oda látogató tanárok (a kar mintegy 25 %-a.) Hogy is mondják? Tanulni és enni kell!

Megyesi Dániel, 11/B

Jó tanácsok arra, hogyan úszhatjuk meg a rossz jegyeket, és a feleltetést!

1. Felkelve az ágyból figyeljünk arra, hogy a jobb lábunkkal lépjünk először a földre!
2. Párnánk alá rakjuk be annak a tantárgynak a könyvét, amit meg akarunk úszni!
3. Suliba menet ne lépjünk a járda csikra!
4. Ha 333 rendszámú kocsit látunk, a szerencse mellénk szegődik!
5. Legutolsó tanácsom, ami régi ősi módszer, de mindig beválik: „Tanuljuk meg a leckét, és tuti a siker!”

Bársony Márk, 12/C

2089. Csikkmentes utcák

A minap a buszmegálló felé sétálva arra lettem figyelmes, hogy nem tudok úgy 10 lépést, hogy ne ütközzek cigarettacsikkbe. Nem vagyok cigarettaelles, de azt már én is túlzásnak találom, hogy akárhová nézek, csak bagózó középiskolásokat látok, akiknek az az első dolguk, miután elszívták szálaikat, hogy eldobják és jó esetben még rájuk is tapossanak, hogy eloltsák azokat. Amennyiben veszik a fáradságot arra, hogy ezt az igen bonyolult műveletet megtegyék, egy idő után akár tovább is fejleszthetnék ezt: elmehetnének a legközelebbi kukáig, elnyomhatnák, majd kidobhatnák az elszívott cigarettavégeiket. Megértem indokaikat, miszerint ez a módszer kényelmesebb vagy a közelben egyáltalán nem találtak szemetest.

Csak hogy a nyugati világ már erre is talált megoldást: zseb hamutárca. A kulturáltabb országokban már rájöttek arra, hogy a cigarettának nem csak a füstje káros, hanem maga a csikk is környezetszennyező, illetve egyáltalán nem esztétikus, amikor a város utcái barna és fehér csikkokkal borítottak. Pénzbírsággal próbálják az embereket leszoktatni az eldobáló módszerről, igen nagy eredménnyel. Nem kell messzire menni, csak a szomszédba, Ausztriába, hogy lássuk, hogyan is nézhetnének ki közttereink csikkmentesen.

Bár csak a magyar ember is felismerné, hogy mennyivel civilizáltabb a zsebhamutárca használata, így talán szebb környezetben élhetnénk. Ez a magyar átlag számára sajnos elképzelhetetlen, hogy akár csak egy kicsit változtasson az egyébként is flegma magatartásán. Képtelenek vagyunk belátni, hogy manapság igen is fontos az, hogy hogyan viszonyulunk a társadalmi elvárásokhoz, mivel szokásainkkal megbélyegezzük az országot.

Bizakodó vagyok: már nyugaton felismerték a cigarettacsikk problémáját, ez éppúgy megtörténik nálunk is, csupán kb. 100 év lemaradással, pedig ez csak egy hétköznapi példa arra, hogy mennyire hanyagok, érdektelenek is vagyunk egymás- és környezetünk iránt. Mindenkinek csak önmagára kell rászólni- ha ez nem működik, meg kell tennünk nekünk, nem dohányzóknak.

Juhász Ilona, 12/D

A hétköznapi csapdájában

Hétfő. Szörnyű nap, ahogy az általában a hétfőknél lenni szokott. Véget ér a hétvége, az embernek lelkiismeret-furdalása van, hogy a fene egye meg, a szombatot már megint átaludta, vasárnap meg úgy érezte, van jobb dolga is a tanulásnál. Találkozott a barátaival, azaz élte az életét, elment szórakozni, ismerkedett, táncolt végkimerülésig, egyszerűen kellemes volt. Most azonban hétfő.

Elmegyek az iskolába... mert muszáj. Egy cseppnyi öröm sincs bennem, hogy megbeszélhetem a péntek és szombat esti láz hevében történt eseményeket a barátnőmmel. Hogy miért? Egyértelmű: a barátnők éppúgy jelen voltak a hétvégémben, mint bármely hétköznapi, tehát már ez sem éltet, ha az iskoláról van szó. Mondják, hogy az élet egy mókuserék... és nem borzasztó, ha ezt már egy gimnazista is a saját bőrén tapasztalja? Kérdem én, miért nem elég nyugdíjas korunk közeledtével ráunni munkánkra, miért kell már ilyen korán megismertetni velünk a RENDSZERT, azt a világméretű gépezetet, amelyben minden fejlett ország proletár munkása forog nap, mint nap, a diákokat is beleértve? Felmerül a kérdés, erről vajon ki tehet. A válasz pedig olyan sokrétű, hogy képtelenség leredukálni, hisz ott az állam a tantervvel, az egyetemek későbbi követelményrendszere, melyre felkészítenek minket, és még sorolhatnám.

Hétfő. Álmosan berohanok az iskolába, mert már megint elaludtam, ergo iszonyú késésben vagyok. Megfutom a rövid távú rekordomat, Klári néni már csúnyán néz, de még besurranhatok a csengőszó és a tanár érkezése közötti fél percben. Végigszenvedem a napot, isten tudja, mennyi dolgozat és stressz közepette, ami persze – elméletileg – rendszeres készüléssel elkerülhető; nos, diákszemmel ez lehetetlen. Az embertől elvárják (mind a környezete, mind saját teste), hogy legyen fizikailag is topformában, tehát délután következhet az edzés. Később, egy holdkóroshoz hasonló ábrázattal jelenek meg otthon. A szülők csak értetlenkednek, hogy mi van velem már megint, én pedig, a válaszomat néhány ásitással megszakítva közlöm, hogy elmegyek szundítani egy cseppet. Mire felébredek, este van, ami annyit jelent, hogy ismét nem lesz időm rendesen készülni másnapra.

Innentől kezdve pedig kész a spirál. Kedden már arra számolunk, hogy másnap itt a hét közepe, csütörtökön már „szinte” péntek van, az iskolahét végén aztán eufórikus láz tör ki mindenki lelkében: végre itt a hétvége! Eltervezzük, hogy ezen a víkendben nem járunk úgy, mint az előzőn: most majd szombat délelőtt egyből hozzálátunk a leckéhez, mert bizony el vagyunk eggyel és mással maradva, a péntek pedig „szent nap”, amikor a táskánk egy határozott mozdulattal a sarokban landol, és rá sem nézünk egy fél napig.

Aztán jön a péntek esti forródrót, amikor égnék a vonalak, hogy ki mit csinál este, hová megyünk, mikor találkozunk. Jóval az utolsó esti buszjárat elmenté után jut csak eszünkbe hazamenni, de ott az a szívet melengető érzés: péntek van, akármilyen fáradtság is lesz úrrá rajtunk, ezt nem vehetik el tőlünk! Előttünk a hétvége! Jön a szombat, melyet aztán – az esti kimaradás és az egész heti fáradtság végett – jórészt alvással töltünk, de a délelőttöt biztosan. Anya délben kelt, mert mégiscsak együtt kell ebédelnie a családnak, majd teli hassal még egy kis szieszta... és a szombati tanulásnak is lőttek. Vasárnap? Na de kérem, az még a Tízparancsolatban is benne van, hogy a vasárnapot szenteld meg! Kizárólag a hétvége utolsó

napjának kiélvezéséről lehet szó, amihez a tanulás semmiféle fogalomzavar útján nem tartozik.

Persze ott vannak azon kevesek, akiknek mindez nehezen, de valamivel eredményesebben megvalósítható, mint a nagy átlagnak. Azok a bizonyos „stréberek”. Itt most nem azokról van szó, akik, számomra megmagyarázhatatlan csoda folytán, egyensúlyt tudnak tartani a tanulás és a kikapcsolódás között (amennyiben ehhez a csoporthoz tartozó egyént ajánl valaki, megköszöném; szükségem van a technikájára!). Itt most a valódi könyvmolyokról beszélek. Félreértés ne essék: őszintén tisztellem őket, hogy a tanulmányi eredményük olyan egyhangú, amilyenek mindenki látni szeretné a sajátját; azonban nem tudják, mennyi örömből és élményből maradnak ki, amikor inkább az alvást választják péntek esti programjukként egy buli vagy traccsparti helyett. Nekem nem érné meg. Akkor már inkább a mókuserék hajtása. Hétfő. Rohannom kell; bár ma alvás helyett- elkalandoztam.

Ormai Tímea, 12/D

A tanulás, a házi feladatok és a diákok

A házi feladat elkészítése és a tanulás nem az egyetlen feladat egy középiskolás diák számára, de a legfontosabbak közé tartozik. Sokat segítenek szüleiknek a házimunkában, vagy a testvéreik nevelésében. Emellett megannyi más teendőjük is van.

Mindig csak azt lehet hallani, hogy mennyi leckéje van egy diáknak, mennyit kell tanulnia. Azt már kevesebbszer mondják, hogy a diák feladata a tanulás, ezért kap annyi leckét és ezért kell annyi mindent tanulnia. A lényeg viszont éppen ez. A modern kor egyik előnye, hogy képesek vagyunk átadni összes tudásunkat az eljövendő generációknak. Így az, amit már egyszer megtanultunk soha nem vész el. Az információ átadás egyik eszköze az iskola. Olyan, mint egy könyvtár, a könyvek pedig a tudás. A tananyag megtanulásához időre van szükség. A diákoknak otthon kell tanulniuk, vagy ott ahol van idejük. Nincs más megoldás, csak ha házi feladatot kapnak. Csak úgy, mint egy könyvtár esetében. Kikölcsönözzük a könyveket, és akkor olvassuk, amikor van rá időnk. Az elméleti tananyagokat elsajátíthatjuk otthon is, megfelelő előkészítés után. A gyakorlati tudás viszont más. A gyakorlás elkezdése előtt az alapokat kell elsajátítani, amit az iskolában tehetnek meg a diákok. Ha az alapok meg vannak, akkor újra az időhiány jelenti a problémát. Rengeteg gyakorlásra van szükség egyes tárgyakból, mint például a matematika. A tanulók nem tölthetnek annyi időt az iskolában, amennyi szükséges lenne elegendő mennyiségű gyakorláshoz. A házi feladatok szerepe, hogy rávegyék a diákokat a gyakorlásra.

Sokan úgy vélekednek: azért túlterheltek a tanulók, mert sok leckét kapnak; és azért sok a házi feladatuk, mert mindenféle tantárgyat tanulnak, ami „felesleges”. Ha belegondolunk nincs is olyan, hogy „felesleges” tantárgy, hiszen ezek a tantárgyak teszik tudásunkat lexikális méretűvé, szerteágazóvá. Ének, rajz, földrajz, és még sok más tantárgy van, amelyek nélkül szürkébb lenne éltünk. Egyes országokban azt tartják jónak, ha a diákok csak egy bizonyos szakterületen jártasak (szakosodnak), és így nem lesznek túlterhelve. Mi történne, ha mindenki csak a számára fontos tantárgyat tanulná? Biztosan lennének, akik a rajzot vagy az éneket választanák. Idővel azonban egyre kevesebben. Talán az is bekövetkezne, hogy egyes tantárgyak nevei a történelemkönyvekbe kerülnek, és már senki sem ismeri mik is azok valójában. Persze ez nem veszélyeztet minket, még.

Minden tantárgyra szükség van, és ahogy a tantárgyakra, úgy a házi feladatokra is. A diákok arra panaszkodnak, hogy a lecke felesleges, úgy se csinálják meg. Ők azonban nem tudják, a tanulás nem egy kötelező feladat, amit meg kell csinálni, hanem egy kiváltság. Kiváltság rendelkezni mindazon tudás felett, amit évszázadok alatt gyűjtöttek össze.

Kovács Dávid (inf.), 12/C

Hajmeresztő fordulatok a színházban

A helyi kecskeméti Katona József Színház műsorára tűzte Paul Portner nagyszerű művét, a Hajmeresztőt, Cseke Péter rendezésében.

A bűnügyi játék sokban különbözik az eddig megszokott előadásoktól. Amint belépünk a színházterembe, nem mindennapi látvány tárul a szemünk elé: még nem kezdődik el az előadás, de a színészek már a színpadon vannak és „játszanak”. Egy fodrász szalonban találjuk magunkat, ahol a vendégek ki-be járkálnak.

A díszletet Sántha Borcsa készítette. A két felvonás alatt a színpadkép nem változik meg, pontosan annyi kellék van jelen, amennyi szükséges. A színek emelik a látványt és a hangulatossá teszik az előadást. A jelmeztervező szintén Sántha Borcsa, aki a fodrászat tulajdonosainak különösen egyedi megjelenését tette lehetővé. Barbara Demarco, akit Danyi Judit alakít, a kékre festett haja és nem megszokott ruhaviselete teszi különlegessé. Tony Whitcomb, a másik tulajdonos bőrébe Hegedűs Zoltán bújt, aki megszólalásával és gesztusaival tájékoztat minket arról, hogy a saját neméhez vonzódik. Emellett a hajviselete, a csillagos piercingje, a rózsaszín zoknival felvett aranyos kis papucsja és a hasát nem takaró pólója megjelenését mulatságossá teszi.

Paul Portner, mint Agatha Christie egyik legjobb tanítványa a gyilkosságra utaló jeleket jól elrejtette és a legtöbb embert gyanúba sodort. Mrs Schubert a hebehurgya asszonyka, Réti Erika személyében testesült meg. Az előadás alatt volt, mikor nem a teljes igazságot vallotta be, csak annak egy részét, de teljesen nyilvánvaló volt ártatlansága. Edward Lawrence is gyanúba keveredik, de egyértelmű bizonyítékok bűnösségére nincsenek, így csak a nézők jóindulatára számíthat. Tony az áldozat iránt táplált gyűlöletével válik gyanúsítottá, de Barbara sokkal inkább hagy maga után árulkodó jeleket. Mégsem biztos minden!

Arra, hogy ki ölte meg Isabel Czerny-t, a híres művésznőt, Victor Rosetti felügyelő és segédje, Mike Thomas próbál választ adni. Besenczi Árpád és Szarvas Attila bújt a nyomozók bőrébe. Nem szokványosan keresik a tényeket, hiszen itt van elrejtve a fordulat. A nézők soraiban ülő emberek ugyanis mindent láttak ami a színpadon történt, így segíthetik a gyilkos megtalálását. Az előadás szünetében a felmerülő kérdésekre kaphatnak választ az érdeklődők, vagy az elképzelésüket oszthatják meg Rosettivel. Ezzel a gesztussal válik testközelibbé az egész színpadi játék.

Természetesen a színészek szerepüknek megfelelően a vádaskodásokat cáfolják, ami nem meglepő, de ez az emberek hangulatát növeli. Danyi Judit így nyilatkozott erről: *„Estéről estére a legjobb formánkat kell hoznunk, és nagyon oda kell figyelniünk a nézők kérdéseire, hogy frappánsan, s persze a figuránknak megfelelően válaszolhassunk.”*

Zenei effektek nem jellemzőek, csak egy bizonyos zongoradallam hallható, de a művésznő meggyilkolása után már ez sem. A történések egymást követően gyorsan peregnek, a színészek pedig jól alkalmazkodnak az adott helyzethez. A szövegeket is kellőképpen használják, Récsei Tamás segítségével, aki a dramaturg volt. Úgy gondolom, az egész családnak hajmeresztően kellemes kikapcsolódást nyújthat az előadás, teli sok humorral és vicces megszólalásokkal. Tehát, aki teheti, és aki szeretne jót szórakozni, az feltétlenül nézze meg!!!

Rózsa Szabina

Sztár vagy csak ismert ember a médiában?

Ma Magyarországon ki lehet sztár?

Nem érezzük-e úgy, hogy a média felkap egy-egy embert s úgymond „sztárt” farag belőle? Annak ellenére, hogy tehetsége alapján erre nem szolgált rá. Mi is a különbség az ismert ember és a sztár között? Hol dől el, hogy valaki pozitív értelemben lesz ismert ember, vagy negatív értelemben sztár? Ezekre a kérdésekre keresve a választ, tegyünk egy gyors áttekintést a magyar azon belül is a kereskedelmi célú médiában. Céljuk nem más, mint a profitszerzés és ennek érdekében szinte bármire képesek. Lényegében megadják a népnak azt, amit akar, amire kíváncsi. Rengeteg műsornak az a célja, hogy botrányt keltsen és ezzel egyúttal ingyen reklámot is csináljon önmagának, hiszen a mai társadalom nagyobb részét az érdekli, hogy egy tucat vadidegen ember összezárva mire képes...

Műsoraikért nem vádolhatjuk őket, mert számukra ez egy igen jól jövedelmező gazdasági vállalkozás, amelyeket ha mi nézők, felnőttek, gyerekek, kicsik és nagyok egyaránt nem néznénk, nem is tűznék őket műsorra. Természetesen ezzel nem azt állítom, hogy mi vagyunk a bűnösök a mai magyar média helyzetéért, de komoly részt vállalunk benne. Számomra az ismert ember egy olyan művész, zenész, színész, aki már letett valamit az asztalra, szakmai háttere van és nem a sztárolásra vágyik, hanem arra hogy művészetéért, értékítéletéért ismerjék vagy szeressék meg. Ők inkább megérdemelnék a „sztár” jelzőt, mint valóság és egyéb show-kban szereplő társaik. Sokkal igazságosabb lenne, ha a médiában időlegesen felkapott embereket neveznénk „ismertnek” és csak maradandót alkotó valódi művészeknek, énekeseknek járna ki ez a kimagasló cím.

Végső következtetésként azt lehet mondani, hogy a „sztárság” meglehetősen relatív és szubjektív fogalom; azt, hogy az egyén, a társadalom vagy a média kit tekint sztárnak és kit nem, csupán – pozitív vagy negatív – előítéletek határozzák meg.

Varga Levente, 12/B

Mi kell ahhoz, hogy legyen egy jó napod?

Egyik nap kitaláltam, hogy feltúrom az egész polcomat, és megnézegetem a – talán már rég elfeledett – „kincseimet”. Nem is kellett csalódnom, rengeteg mütyürt találtam: kulcstartót, rajzokat, leveleket; egy csomó mindent, ami kellemes emlékeket ébresztett bennem.

A polcomon találtam még egy régi női magazint is. Személy szerint én nem szoktam ilyen újságokat venni, ezt az egy példányt is úgy kaptam. Persze nem dobtam félre, újra végigolvastam, és az egyik oldalnál fölkaptam a fejem. Nem bírtam megállni, hogy egy saját cikkbe ne írjam le röviden és természetesen ironikusan, miről is szólt az a rovat. A címe az volt: „Kalauz egy kellemes hónaphoz”. A cikkben le volt írva, mit csinálj egy nap ahhoz, hogy szuperül érezd magad. Természetesen nem volt hiány a különböző márkájú termékek reklámozásában, amik mind szükségesek ahhoz, hogy tényleg legyen egy felejthetetlen napod. És itt jönne a lényeg: én nem mondanám magamról, hogy zsugori lennék, de a cikk elolvasása után elgondolkodtam azon, megéri-e a pénztárcámnak az az egy szuper nap?!

Az első tanács rögtön a dolgok közepébe vág: igyatok a barátnőiddel egy Manhattan koktélt egy fáradt nap után. Jó, ez még nem olyan nagy bűn, a koktél nem olyan észveszejtően drága. Ezt nem számolom bele.

Ha ki se látszol a munkából, persze koktélozás közben is tudsz dolgozni: csak kapd elő a laptopod a szuper, sikkes táskádból! Akkor kezdjünk is számolni: a táska körülbelül 15.000 Ft. Hogy ne csak a táskád, az illatod is jó legyen, használd a nem rég megjelent, inkább nem írom le a nevét, parfümöt. 12.000 Ft. (Le szeretném szögezni, hogy aminek az ára nem volt az újságban feltüntetve, annak utána néztem!)

Hogy még jobban feldobd a napod, sétáltass kutyát! És ha nincs? Használd a 11.800 Ft-os ezüst kitűzőt, ami természetesen egy kutyát sétáltató férfit ábrázol.

Az is lényeges, hogy milyen a mobilod: újíts be egy Nokia 7280-ast, hogy még jobb legyen a napod: 28.000 Ft. Majd a nap csúcspontjaként használd a francia márkájú hajformázó- és ápoló szettet, ami, igen, jól fogják olvasni, 39.800 Ft! Végül egyszerűen csak bújj bele a 3990 Ft-os cicás papucsodba, majd a 9990 Ft-os Marks & Spencer márkájú pizsamádba, és végre álomba merülhetsz.

És akkor jöjjön a számolás! Ahhoz, hogy legyen egy ilyen fantasztikus napod, csak 108.780 Ft-ot kell megspórolnod! Én csak annyit tudok ezek után megjegyzésként mondani, hogy ahhoz, hogy legyen egy jó napom, és jól érezzem magam, talán még fizetnem se kell. Elég, ha a barátaimmal vagyok. És állítom, még jobban is szórakozok velük, mint a „jópofa” kitűzővel, meg a hajformázó szettel.

Szenek Orsolya, 11/B

Kosár – 11 évvel ezelőtt kezdődött

Minden 11 éve kezdődött, amikor karácsonyra megkaptam a nagyszüleimtől életem első kosárlabda-palánkját. Akkor, mindössze hat évesen nem gondoltam, hogy a pár év múlva már a kedvenc sportom a kosárlabda lesz. Márpedig így történt.

Maga a játék nagyon egyszerű. Csapatonként 5-5 játékos van a pályán, és a lényeg, hogy az ellenfél gyűrűjébe be kell dobniuk a labdát. Persze ez nem ilyen könnyű, mint amilyennek hangzik, ráadásul sok-sok egyéb bonyolult/kevésbé bonyolult szabályt is észben kell játék közben tartani. Amerikában a profi kosárlabdázók egy idény alatt 82 meccset játszanak le (ami nagyjából 2 naponta egy meccs), és ha jól szerepel a csapat, akkor jön a rájátszás, ami még több meccset jelent.

Mint már említettem, hat éves voltam, amikor elkezdtem játszani és nézni is ezt a sportot. Akkoriban (1998) lett a valaha élt legjobb játékos, Michael Jordan, hatodszorra bajnok a Chicago Bulls-szal. Természetesen, mint akkor sokan mások rajtam kívül, én is a chicago-i csapatnak kezdtem el szurkolni. Persze akkor még nem is hallottam olyanról, hogy internet, így hát csak a tévéből vagy néha egy-egy újságból tudtam követni az eseményeket, híreket, állásokat.

Aztán teltek múltak az évek, és azon vettem észre magam, hogy szinte minden délután kint vagyunk a haverokkal és pattoztatjuk a lasztit. Ha sütött a nap, ha fújt a szél, ha esett az eső, mi kint voltunk, semmi nem szeghette a kedvünket.

Később, ahogy a tudomány is fejlődött, nekem is megadatott a lehetőség az internet használatára. Ahogy egyre jobban belemélyültem a játék lényegébe, és magába a játékba egyre jobban kezdtem élvezni játszani magát a sportot. Majd nem sokkal ezután végre újból követni lehetett az NBA-t (Észak-Amerikai Profi Kosárlabda Liga) a televízión keresztül. Az első években egyetlen egy mérkőzést sem hagytam ki. Hogy is hagyhattam volna. A kedvenc sportomat közvetítik élő egyenesben a tévében, ráadásul az interneten keresztül is megvan a lehetőség, hogy élőben nézhessem azt, ahogy a kedven sztárjaim, kedvenc sportolóim játszik az én általam legjobban szeretett sportágat, ez olyan volt, mintha egy kosárlabda-mennyországba kerültem volna.

Aztán, szépen lassan a palánkok, pályák eltűntek, ám a szeretet megmaradt. Hogy valaha is profi játékos lesz belőlem? Semmiképpen. Még 30 év múlva is élvezni fogom játszani a kosárlabdát? Valószínű. De hogy életem végéig szeretni fogom ezt a sportot, az biztos.

Pap-Szigeti Bence, 12/ B